

Motion

1978/79:2292

av Kerstin Nilsson

med anledning av propositionen 1978/79:127 om åtgärder för att främja sysselsättningen i Norrbotten

I propositionen 1978/79:127 föreslår statsrådet och chefen för arbetsmarknadsdepartementet "att särskilda medel ställs till länsstyrelsens förfogande för att användas till bl. a. stöd för olika former av kombinationssysselsättning i länets mest utpräglade glesbygder. Stöd bör även kunna utgå till andra företag, t. ex. småindustri och hantverk . . ."

I detta sammanhang kan man erinra om att det i Övertorneåbygden och Tornedalen finns en lång och gedigen tradition i fråga om träslöjd, vävning, stickning av Lovikkavantar m. m., tillverkning av husgeråd såsom höstolar, gungstolar, kistor, golvur m. m. En vidareutveckling av hemslöjd och hantverk skulle kunna skapa välkomna tillskott i sysselsättning. Av de erfarenheter som vunnits genom Övertorneåbygdens hemslöjdsförenings verksamhet framgår att det finns efterfrågan på speciella tornedalsprodukter. På vissa hemslöjdsalster finns långa beställningslistor; efterfrågan är betydligt större än den nuvarande tillgången.

Vid hemslöjdsföreningens kurs i ytbehandling av trä, som samlade ett 30-tal deltagare, framgick att det fanns ett starkt intresse för tornedalsmålning, som präglats av impulser från finsk och rysk kultur. Det är hög tid att i större omfattning göra insatser för att bevara och vidareutveckla de speciella traditioner och det kunnande som finns på ömse sidor i gränsbygden.

Övertorneåbygdens hemslöjdsförening bildades vid ett välbesökt upptaktsmöte i Tornedalens folkhögskola i Matarengi i maj 1976. Initiativtagare var främst av hemslöjdsverksamhet intresserade samt slöjdare i mellersta Tornedalen. Tack vare frivilliga insatser av styrelseledamöter och medlemmar kunde en hemslöjdsbod öppnas redan några veckor efter föreningsbildningen. Genom förtroendefullt samarbete blev starten lyckad, och verksamheten kunde utvidgas. På grund av de ideella insatserna fann dr R. Kempe ett anslag från Kempes fond motiverat. Hemslöjdsboden hålls öppen året om. Antalet leverantörer till hemslöjden har stadigt ökat och uppgår f. n. till ca 200 hemslöjdare/hantverkare. Förutom av ortsbor besöks slöjdboden av många turister på Nordkalotten, kurs- och konferensdeltagare m. fl. Av hemslöjd/hantverk och näringslivets förkovran i bygden intresserade har uttalat sin stora uppskattning av hemslöjdsföreningens verksamhet.

Hemslöjdsboden/försäljningsstället finns i centrum av Övertorneå samhälle, men fastigheten som inrymmer hemslöjdsboden hotas av expropriation. Nya lokaler måste därför inom kort anskaffas. Det är samtidigt ett

starkt önskemål att även verkstadslokaler för en vidareutveckling av hemslöjd/hantverksproduktion anskaffas.

Intresset för hemslöjd och hantverk är stort. Det finns många alster/produkter som skulle kunna tillverkas och försälas i större skala. Det är också fråga om att överföra slöjdtraditioner och kunnande från äldre till nya slöjdare och hantverkare. För sådan verksamhet är emellertid hemslöjdsföreningens nuvarande lokal alltför liten. Det är önskvärt och nödvändigt med utökade lokaler med verkstäder, lagerutrymmen m. m. för att vidareutveckla verksamheten. Personella resurser för marknadsföring av hemslöjdsalster och hantverksprodukter är en annan viktig angelägenhet. Genom en sådan förstärkning av hemslöjdens och hantverkets resurser skulle meningsfullt arbete skapas för många i en arbetslöshetsdrabbad bygd.

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen beslutar att hos regeringen anhänga om utredning och förslag angående hemslöjds- och hantverkshus för Övertorneå-bygdens hemslöjdsförenings verksamhet.

Stockholm den 26 mars 1979

KERSTIN NILSSON (s)

